

WABI SABI

03.2024

№3

C
U
L
T
A
V
E
S

«CultWaves»
випуск №3 Japan
березень 2024

Головна редакторка	Дар'я Чуріна
Верстальниця	Дар'я Чуріна
Редакторка	Вероніка Марченко
Коректор	Білл Мітц
Автори	Вероніка Марченко Вовк Сніжана Дар'я Чуріна
Шеф-Редактор	Русаков Сергій Сергійович

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:

Навчально-науковий інститут філософії та освітньої політики
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

Адреса редакції: місто Київ, вулиця О. Кониського 8/14
Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст
Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції

При передруку посилання на «CULT WAVES» є обов'язковим!

У ЦЬОМУ ВИПУСКУ:

Just a Perfect day...	3
Мистецтво Японії	5
Харукі Муракамі «Трилогія Щура»	7
Історія & японський менталітет	9
Релігія та вірування Японії	13
Drift: з Японії до всесвітнього автоспорту	15
Гороскоп на березень	17

Незвичний до цього часу формат третього випуску газети присвячений одній унікальній країні - Японії. Надихнувшись естетикою японських книг, фільмів та мистецтва, вона стала для нашої команди мотивацією пізнавати світ та культури ще більше. Години вибору теми для цього випуску замінили хвилини ентузіазму в дослідженні Японії та її народу. І скільки разів після ми повторювали фразу «Я хочу побувати в Японії, обов'язково». Тому: мандруйте та досліджуйте - світ великий, а часу мало! Konnichiwa, Японія!

Плейліст для цього випуску:

Вцьому міні - досліджені ми не могли проминути японський кінематограф, і його роль в японській культурі. Японія познайомила нас з кіно наприкінці 19-го століття, коли до країни потрапили перші кінематографічні пристрої. Перші японські фільми були німими та короткими, загалом перше записане кіно, це фактично записана постановка японського театру. Але з часом кінематограф отримав популярність і почав розвиватися. У 1920-1930-х роках японський кінематограф пережив

підйом, з'явилися такі відомі режисери як Юдзо Ітсукі, Хіроші Імай та Кендзі Мізогухі («Вранішнє сонце сяє», або «Гіонські сестри»). Фільми цього періоду відзначалися складною сюжетною лінією та вишуканим використанням кадру. А вже після Другої світової японське суспільство переживало глибокі зміни, що знайшли відображення в кіно. В цей період з'явилися фільми таких режисерів як Акіра Куросава та його «Сім самураїв», «Расьомон» та «Жити» фактично перевернули бачення японського кіно.

Just a perfect day...

Простий спосіб життя не заважає життю бути ідеальним.

Міжнародний фільм Віма Вандерса та Такумі Такасакі. Історія розповідає про звичайні дні з життя Хіраями - прибиральника туалетів Токіо. Все що він робить - це ходить на роботу, читає книжки, слухає музику, та спостерігає за деревами. Здавалось би, що ще потрібно для щастя, або хтось може подумати як взагалі «такі» дні можна вважати ідеальними?

Насправді, ми не знаємо як відповісти на це питання, але скажу одне - коли ти як глядач спостерігаєш за звичайним життям людини, в якому майже відсутня якась драма та трагедія, чесно, стає приємно на душі. Розумієш, що людина по своїй суті має таку можливість задовольнитись тим, що вона бачить та має навколо себе. Перегляд фільму змушує увійти

Цей фільм ніби «спостерігає», в принципі, як і головний герой даної історії. Хіраяма розкривається протягом всієї історії зустрічаючи різних людей, які ніби змушують його виринути з його «типової» рутини. Мені цей фільм справді нагадує певну медитацію. Те, що змусить глядача сконцентруватись на перегляді й забути про своє власне життя.

Ти стаєш спостерігачем звичайного життя в Японії разом з Хіраямою. А спостерігач не займає важливе місце в історії, йому це не потрібно. В цьому вся ідеальність, якої головному герою цілком вистачає, як і глядачам самого фільму, цього ніби і потребує іноді наше життя.

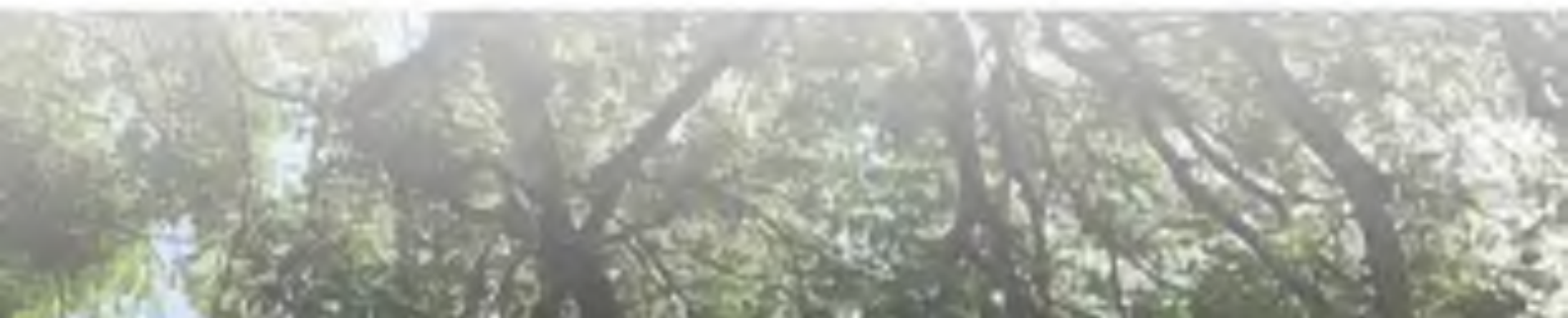

Найцікавіше на нашу думку це те, як у Вільяма Вандерса виникла ідея створення цього фільму. Від початку режисер мав відзняти короткометражні фільми про громадські хай-тек туалети в Токіо, так і прийшла ідея створення повноцінного фільму про прибиральника туалетів. Ще в самому початку промайнула думка про те що цей фільм дуже схожий загальною атмосферою на творчість Харукі Мураками і його книжки, про які ми ще поговоримо в цьому випуску.

Краса в простому - Вабі-Сабі

В принципі, з цієї думки і почалась ідея присвятити третій випуск саме Японії. Бо в свідомості виникла ідея: це збіг, що фільм про Японію і книжки японського автора схожі, чи це пов'язано з японським менталітетом... Вабі-Сабі термін, який теж в цьому випуску буде фігурувати не один раз, і на нашу суб'єктивну думку є важливою частиною Японського менталітету, і об'єктивною, що є дуже важливою частиною цього випуску.

Дар'я Чуріна

Мистецтво Японії

Образотворче мистецтво

Елементи образотворчого мистецтва здавна супроводжували життя японців. Їх можна побачити на одязі, на стінах будинків та ширмах, що були не тільки елементом житла, а важливим витвором мистецтва, який формував неповторний стиль кожного дому. З 8 ст. починається розвиток жанрового і пейзажного живопису. Центрами культури та мистецтва пізнього середньовіччя стають сучасні Токіо, Осака, Нагасакі.

Спочатку багато японських художників знаходилися під китайським впливом, але на противагу цьому почали з'являтися світські картини в японському стилі.

Психологія традиційного японського живопису являє собою медитативність та екологічність; основна увага зосереджена на відстороненому милуванні природою та зміні пір року.

Існує декілька важливих принципів японського мистецтва:

фурюу - піднесений смак, освіченість (пейзажний живопис, чайні церемонії та аранжування квітів);

моно-но аваре - «зачарування речей», в основі якого переживання краси природи та людини. Це краса з домішкою смутку, насолоди минущою красою та погляду на матеріальний світ, як мінливий і недовговічний.

А також вабі-сабі: вабі - насолода спокійним і неспішним життям, чистий, ясний стан духу; сабі - старість, смиренність і спокій. Естетика «вабі-сабі» - японський погляд на прекрасне, втілення аскетичної пустельної краси. Культ природних форм, недосконалих речей та мінливостей».

Гравюра

Один із найвідоміших видів японського образотворчого мистецтва була кольорова гравюра на дереві, кінця 17ст. - першої половини 19 ст. Художників - майстрів було дуже багато, і кожен працював в своєму жанрі: одні відтворювали сцени вистав театру Кабукі, інші створювали пейзажі.

Рідкісному жанру «бідзінга» - зображенню красунь привятив себе Кітагава Утамаро (1753-1806). Його творчість визначила розуміння класичної японської краси як такої. Одна з найвідоміших його гравюр «Огія Касен» зображує молоду жінку в роздумі, що ніби зненацька вириває її з потоку життя.

Талановитим послідовником Утамаро є поет і філософ Кацусіка Хокусай (1760-1849), шедевром та найбільш впізнаваною картиною Азії є гравюра «Фудзі у Канагава», перша з серії картин «36 видів Фудзі». Нерухома білосніжна гора Фудзі протиставлена своєю монументальністю нескінченному кругообігу хвиль, що змінюють одна одну, розсипають на безліч зірочок - крапель.

Скульптура та архітектура

Японське мистецтво різноманітне. Наприклад, скульптура представлена не тільки величними статуями синтоїських божеств та буддистського пантеону. У 12-13 ст. з'являється унікальна мініатюрна скульптура, що називається «нецке». Спочатку їхньою функцією було кріплення до кімоно гаманців та інших дрібниць, проте згодом це стало чарівним витвором мистецтва. Майстри нецке були справжніми психологами та ювелірами, а самі нецке - це повні експресії стилі-

Неймовірної краси та «вабі-сабі» є серія картин Андо Хіросіге «53 станції Токайдо», що зображують скромну красу провінції Японії. Художник особливо виділяє передній план, на якому зображує якийсь масивний предмет: міст, дерево, групи людей.

Завдяки популярності японської гравюри у Європі в кінці 19 ст. вона справила великий вплив на європейський імпресіонізм, модерн та інші стилі мистецтва.

Велика кількість картин та поезії створено за мотивами традиції ханамі - милування квітами. Наприклад, «Ханамі в Осаці» Утагава Хірошіге, 1834, або «Сливовий парк в Камейдо» 1857 «Милування квітами вишні».

зовані зображення тварин, птахів, міфічних істот, героїв казок, селян і світських красунь.

В архітектурі Японії можемо бачити вплив Китаю, але для типово японських споруд характерна асиметрія та прагнення до простоти. Японські храми відомі на весь світ, адже зовсім не схожі на жодний тип будівлей Європи чи Америки.

Це лише стислий опис найвідоміших проявів неперевершеного японського мистецтва. І ніколи до кінця не зрозуміти японської культури, читаючи про це, адже це треба бачити в Країні вранішнього сонця!

Вероніка Марченко

Довідка

Харукі Муракамі (народився 12 січня 1949р в Кіото) - японський письменник, котрий багато чого позичає для своїх творів з західної культури. Навіть деякий період свого життя він подорожував Європою, де написав декілька романів під «західним» впливом.

До того як він став письменником, у 1974 році Харукі Муракамі разом зі своєю дружиною відкрив маленький кафе-бар, і він існував ще 4 роки.

У квітні 1978 року на бейсбольному матчі Японія – США Харукі вперше зрозумів, що може написати ідеальний роман. Так народилася книга, яка започаткувала культову «Трилогію Щура» - роман «Слухай пісню вітру». Це почало приносити дохід письменнику, так і зачинився їх кафе-бар.

Його творчість відзначається унікальним стилем і глибоким філософським підґрунтям. Його романи часто

описуються як магічний реалізм або сучасна література з елементами фантастики. А ще він дуже любить котів...

Загалом про Харукі Муракамі як про автора можу сказати одне - очікувати від нього виразного сюжету - це даремне марнування часу. У його книг немає початку як немає і кінця. Ви разом з автором і героями історії переживаєте все тут і зараз. І це не обов'язково має бути щастя. Але читаючи книги Муракамі, ти не аналізуєш текст і не намагаєшся додумати розв'язку і кінець сюжету. Їх повсякденність сприймається як щось належне.

«Трилогія Щура»

Багато речей йде крізь нас - їх ніхто не впіймає

Харукі Муракамі «Слухай пісню вітру»

Романи Муракамі однаково різні і однаково подібні. Ті відчуття, які дарує тобі книга, схожі. Але при цьому рівень сюрреалізму (особливо в трилогії Щура) з кожною книгою зростає.

Перша книга - «Слухай пісню вітру» - це гарне оповідання з приємною атмосферою про студента біологічного факультету, який ходить в бар та п'є пиво разом зі своїм другом Щуром. І протягом історії знайомиться з дівчиною, яка продає платівки та касети різних популярних на той час груп. Історія нічим не закінчується.

Так само і в наступній книзі «Пінбол 1973». Де вся історія приділена періоду життя того ж самого оповідача, коли з ним в квартирі жили дві близнючки. І з однієї сторони їх відносини здавались дивними, і я, як читач, їх не зрозуміла аж до самого кінця, а з іншого - це більш походило на популярний, прийнятний всіма анекдот. А також інша частина оповідання, щось на кшталт пригодницької історії, але в стилі сюрреалізму Муракамі. Бо вони описували те, як сильно оповідач любив пінбол, і дуже довгий час намагався знайти легендарний пінбол автомат трифлішперна «Ракета».

Все ж таки якими б «дивним» або незрозумілими іноді були розповіді Муракамі, чесно, в них складно не закохатись. Як і фільм «Ідеальні дні», концепція Вабі-Сабі, та менталітет Японців «тут і зараз» віддають тобі цю частинку себе. І після них не так складно бачити красу в простому. І ось ця «легкість до життя» у всіх персонажів Харукі, вчить тебе тому ж самому.

І напевно те, що я буду завжди любити в його романах - це відсутність початку і кінця, і особливо рівень відчуттів та атмосфери, що можуть подарувати тобі персонажі. Я б порівняла прочитання його книг з приємною бесідою з незнайомою тобі людиною десь на зупинці, або в кафе. Шанс того, що рівень ваших взаємовідносин переросте в знайомство є дуже низький, але в цьому і задоволення, незнання навіть ім'я людини, але розуміння що ви зараз розмовляєте, і у вас є щось спільне. Напевно, я б це назвала розмовою без зобов'язань, і так само з історіями Муракамі. Вас не зобов'язують навіть запам'ятати сюжет (бо його попросту нема), але післясмак, який залишається після прочитання - приємний...

Дар'я Чуріна

MURAKAMI

WIND/PINBALL
TWO NOVELS

MURAKAMI

A WILD
SHEEP CHASE

MURAKAMI

DANCE DANCE
DANCE

Історія & японський менталітет

Історія народу впливає на його світобачення та цінності. Для нас буде дивним менталітет народів, які проживають поза межами країн європейської частини континенту. Японія та японці - не виключення, адже вони продовжують досі дивувати увесь світ не дивлячись на великий об'єм інформації про цю країну. В цій статті ми намагаємось коротко пояснити суть їхнього способу мислення та життєвих орієнтирів опираючись певним чином на історичний чинник.

«Культура та історія цієї острівної держави настільки насичена та різнобарвна, зі злетами та падіннями, що розуміти хід думок японців можна тільки ознайомившись із їх історичним минулим. Наразі Японія є однією з передових країн світу, однак аби вести справу з її представниками, необхідно шанобливо ставитись до їх культури та традицій»

«Давні часи»

В давні часи японці займалися збиральництвом, полюванням та риболовлю. Рис, такий відомий своєю асоціацією з Японією, прийшов з Китаю, а разом з ним Конфуціанство - філософська школа, що розробила концепцію ідеальної людини, сім'ї та держави, а її засновник Кун Фу-цзи (Конфуцій) виступав за чіткий ієрархічний розподіл обов'язків між членами суспільства.

В цій філософії дуже важливе місце займає постать імператора, і саме це особливе відношення до імператора японці запозичили.

Першою імператорською династією, яка об'єднала під своєю владою усі племена, стала родина Ямато з 3-8 ст. н. е.

«Middle Ages»

Середньовіччя Японії відмежувалося та стало самостійним від Китаю, що вважався раніше ідеалом в усьому. І хоч головними управліннями стають самураї та їх уряд сьогунат, невдала політика призвела до розпаду імперської Японії на регіони, що воювали між собою.

«Разом з періодом Великих географічних відкриттів до Японії потрапили європейці, що привезли вогнепальну зброю та християнство».

Згодом три полководці Нобунагі, Хідейосі та Токугава Ієясу об'єднали країну заново, і цей період характеризувався економічним розквітом Японії, завершенням міжусобних воєн та формуванням сучасних рис японського народу, культури та донині актуальних традицій.

Довгий час імператор був ключовою постаттю, проте в 12 столітті почався занепад японської аристократії - куге, на історичну арену виходять самураї - новий войовничий стану суспільства, який створює власну систему правління країною - сьогунат. Виникає питання, чи мають вони пряме відношення до військових дій Японії в недалекому минулому, у 20 ст. через те, що існували в Японії 9 століть, тим самим стаючи складовим японського менталітету? Це не до кінця ясно, і ми ще повернемося до Другої світової, проте наш редактор дуже зацікавився цим питанням без відповіді.

Отже, фактично з 12 століття по середину 19 ст. Японія стає воєнною диктатурою, адже фігура імператора стає номінальною, а країною керує сьогун та воєначальник.

Згодом настає період Едо (1603-1868рр; до речі уся історія Японії ділиться на періоди), під час якого країна закривається, не маючи жодних контактів з іноземцями.

Зроблено це було для того щоб зберегти устрій Японії, не піддаватися іноземним впливам та через страх бути колонією. Завдячуючи цьому ми знаємо сучасну Японію саме такою. Її самобутність, яка нас дивує пов'язана з цим періодом закритості, під час якого країна в середині розквітла культурою: поезія, театр Кабукі та інше.

Країна відкрилася досить насильницьким способом через намагання Америки з ними торгувати. Важливою подією після була громадянська війна між сьогунатом та імператором, де останній переміг, і знову став протагоністом її розвитку.

«Новий час»

«Японія зазнала значних трансформацій під час правління імператора Хірохіто. На початку його правління спостерігався підйом крайнього націоналізму та експансіоністських військових зусиль, включаючи вторгнення в Маньчжурію в 1931 році та Другу японо-китайську війну в 1937 році. Кульмінацією прагнень нації стала Друга світова війна. Після поразки у Другій світовій війні Японія вперше у своїй історії

Як відомо японська монархія - найстаріша в світі, адже існувала ще 600-му році до нашої ери, тоді, як найстарша європейська монархія - датська, веде свій відлік з 899 року. Вважалося, що японські імператори - нащадки богині Аматерасу. Однією з умов капітуляції Японії в 1945 році була відмова від божественного статусу імператора, адже вважається, що одна з причин агресії японців під час війни полягала в тому, що вони «йшли за Богом». Велика місія маленької людини: померти за націю та імператора.

Повертаючись до самураїв, так, вони мали відношення до Другої світової, адже проводилися чіткі паралелі між історичними воїнами та японськими льотчиками - смертниками камікадзе, адже хто в країні сонця, що сходить, не мріяв бути самураєм?

Капітуляція та реформування економічного та політичного устрою, будучи підпорядкова-

«Підручники з історії»

Цілком зрозуміло, чому японцям інколи не хочеться згадувати минуле, враховуючи їхню теперішню репутацію однієї з найбільш передових країн світу. Покоління 60-х, 70-х років як і весь світ зловили настрій «Реасе», а нове майже не знає про минуле століття. Ось, що про

зазнала іноземної окупації, перш ніж видатним поверненням стала провідною світовою економічною силою».

Тому роль Японії під час Другої світової війни дуже контрастує з її миролюбивістю та толерантністю зараз.

З початком 20 ст. Японія мілітаризується та знаходить союзників в своїх претензіях - Німеччина та Італія, і всі разом вони були не задоволені поділом світу.

ною Сполученим Штатам вплинуло на їх менталітет беззаперечно. І напевно, найвиразнішим та показовим в усій історії Японії було покоління, що жило під час і після війни, будучи агресорами, приймаючи сором поразки та трагедії, коли постраждали Хіросіма та Нагасакі. В фільмі «Оппенгеймер» (2023) влада Америки виправдовує бомбардування приблизно наступним чином: «Навіть якщо загине кілька тисяч японців, це врятує життя сотням тисяч японських та американських солдат, якщо війна продовжиться». Звісно ми не можемо точно говорити про причини і мотиви, проте ще одним цікавим питанням залишається це: чи тягнулися б ми так до автентичної культури Японії та їх спокою, щастя в дрібницях, якби війна продовжилась? Та якою б взагалі була Японія?

Можливо саме чіткий контроль США над Японією та її імперіалізмом після війни, нові покоління, що росли з соромом за діяння предків, перетворили Японію та сформували її сучасний образ.

говориться в статті «Про що мовчать японські підручники з історії» BBC News Україна:

Японці часто не розуміють, чому сусідні народи зачали на них стільки історичних образ, особливо що стосується подій 1930-х і 1940-х років. Причина у тому, що вони практично не вчать у школі історію ХХ століття.

«Я і досі пам'ятаю, як 17 років тому моя вчителька наголошувала, наскільки важливою є історія війни для Японії, адже саме звідти ростуть корені багатьох її нинішніх геополітичних проблем».

«У школі ми вивчали переважно давні часи, наприклад епоху самураїв».

«У директиві міністерства освіти для середньої школи зазначено, що діти повинні дізнатися про «історичні відносини Японії зі своїми азійськими сусідами і катастрофічні наслідки, які мала Друга світова війна для людства».

Отож, одні японці не люблять розповідати про свою «погану» історію навіть дітям, інші ж вважають, що знати її необхідно. Проте мож-

Part 2

Менталітет Японців

В цій частині статті ми намагатимемося оглядово пояснити особливості світогляду японців.

Дуже часто у людей, що ніколи не були в Японії та не знайомі з японцями, складається чітке уявлення про них. Вони педантичні, скромні, опрятні, пунктуальні та перфекціоністи, заморочені на досягненні успіху. І насправді декілька речей цілком пояснюються.

Любов та повага японців до природи зумовлена тим, що близько 70% суходолу - це гори та вулкани, до того ж Японія - це острів оточений водою. Їх життя в більшій мірі залежить від капризів природи.

Землетруси та тайфуни часто руйнували будинки та все майно, тому японський народ призвичаївся обходитися невеликою кількістю речей, легких та простих до перенесення.

Але це лише поверхове уявлення та дрібний аналіз їх культурних парадигм. Зараз ми спробуємо глибше пояснити менталітет цієї країни, неодноразово звертаючись до книги «Ікігай» Кена Моґі.

Отож ікігай - це японське слово, що означає задоволення та сенс життя. Ікі - «жити», gai - «причина». Це слово вживається в багатьох

ливо зараз, коли Японія об'єктивно підтримує Україну у війні, вони таки розкажуть чим небезпечне замовчування власної історії, тим паче для освіти нового покоління.

Тому, незважаючи на всю чудову і заворожуючу атмосферу цієї країни, потрібно чітко розуміти її неоднозначне минуле. Але зараз, для українців, підтримка цивілізованого західного світу є пріоритетним фактором у нашому відношенні до Японії.

сенсах, а самі японці говорять його буквально кожен день. Це стосується і великого і малого, але найголовніше, що ікігай - це про дрібниці. Порив вітру, запах квітів та усмішки людей, смачна їжа. В книзі приводиться багато прикладів, коли японці присвячували все життя одній справі, і отримували похвалу від президентів буквально, проте і цей ікігай, і ікігай в сонячному промінні - однакові. Це також і мудрість, сукупність властивих певному суспільству унікальних реакцій.

І ось особливість психології японців розкривається вже зараз, без опису принципів ікігай. Справа в тому, що на думку англійського психолога Френсіса Гальтона «у мові кожного народу зашифровані особливості його культури, і чим важливіша ця особливість, то більша ймовірність, що вона буде виражена через окреме слово». Слово «ікігай» існує само по собі, а отже виражає важливу особливість японського менталітету. А зараз перейдемо до п'яти принципів ікігай.

1. Починати з малого

Для пояснення ікігай можна навести у якості прикладу «те, заради чого ви встаєте зранку», що буквально мотивує вас жити життя та зустрічати кожен день радо. «Щоб робити свою справу японцям не потрібні грандіозні мотивуючі схеми - у повсякденному житті вони

радше покладаються на маленькі ритуали».

Туристи в Японії часто помічають, що повсюду є багато маленьких ресторанчиків та барів, що належать приватним особам чи родинам, а не мережам та конгломератам. Ці заклади репрезентують своїх власників, будучи унікальними та самобутніми. Часто там подають «кодавारी но іппін» - коронну страву, унікальність якої цінується, завдяки якійсь її особливості. Власники цих ресторанів, які часто і є кухарями унікальних страв, пояснюють «кодавारी» як стандарт, наполегливість та увага до дрібниць. В тому числі це відноситься і до їх продукції, в створенні якої ховається їх ікігай.

Тобто своєрідна педантичність японців пояснюється наполегливістю до сворення ідеального, але не заради нагороди, а тому що це має сенс для них.

2.Звільнити себе

Тут мається на увазі відомий в багатьох інтерпретаціях принцип: якщо ви хочете створити щось унікальне та неповторне, звільніть себе, забудьте. І те, чому японська культура створювала автентичні витвори, можна пояснити ставленням японців до роботи. Західні культури часто сприймають роботу своєрідним злом, «японці сприймають працю, як щось позитивне і цінне само по собі». Умови праці в Японії далекі від ідеалу, проте багато громадян охоче працюють і після досягнення пенсійного віку, тому що стан потоку робить працю самодостатньою й гідною насолоди. І це суттєво впливає на якість роботи.

Японці дуже цінують раптові зустрічі, адже розуміють, що життя сповнене речами й подіями, які трапляються лише раз.

«Якщо подивитися на дрібні події життя уважніше, ми побачимо: ніщо не повторюється, кожна мить унікальна. Саме тому японці ставляться до найдрібніших деталей будь-якої події так, начебто це питання життя і смерті»

З біологічної точки зору ікігай - це змирення з обставинами, та намагання здобути з них мак-

3.Гармонія і стійкість

«Японці перетворили обмеження особистих потреб на форму мистецтва, для якого характерні скромність, сувора естетика та елегантна стриманість». Цей принцип також втілюється в тому, що «у японців не заведено винаходити способи максимально швидкого задоволення своїх миттєвих потреб - вони воліють спокійною наполегливістю рухатися вперед запланованим планом». Гармонія та співвіднесення своїх бажань зі світом скорочує конфлікти, а разом вони порівнюють суспільство з лісом - де кожен існує окремо, та водночас пов'язані з іншими людьми і суттєво залежимо від них.

4.Радіти малому

Це дуже простий і всім зрозумілий принцип. Тим не менш, він необхідний для роботи інших принципів, тому що без радості в малому ікігай взагалі не буде працювати. Це про щоденні ритуали, які приносять вам радість і наповненість, навіть якщо потребує багато, здавалось би, марних зусиль. Якщо уміння радіти малому адаптувати під себе, ви будете помічати ікігай усюди.

5.Бути тут і тепер

Це особливий стан того ж потоку, коли просто занурившись бути тут і тепер ви не вимагаєте негайної винагороди або схвалення (до речі чимало японців не люблять хизуватися своїми досягненнями - бо не вони головне). Наприклад, художник, що годинами може працювати над картиною без будь-якої перспективи її продати, або виробники алкоголю, які за життя можуть не побачити результату своїх трудів, тому що на дозрівання йдуть роки.

симум, а здатність знайти його - механізм адаптації. Проте вибір де його шукати - за людиною.

«За будь-яких обставин можна знайти причину жити».

Отож, грайте музику, навіть якщо вас ніхто не чує, пишіть оповідання, які ніхто не читатиме. Досягти успіху в цьому означає цілком опанувати вміння бути тут і тепер.

«Сутність ікігай, від народження до смерті, така: не має значення, що відбувається у вашому житті».

Вероніка Марченко

Релігія та вірування Японії

Релігія

В Японії основними релігіями є синтоїзм (синто) та буддизм. Синтоїзм є продовженням давніх анімістичних вірувань, своєрідний культ предків, з вірою в камі, вірою в богиню Сонця. На синтоїзм значно вплинув буддизм, який проник в Японію в VI столітті.

Походження

Синтоїзм не має засновника, як наприклад християнство чи буддизм, а також чіткої дати заснування, тому, що народи древньої Японії поклонялися духам природи, божественним предкам та спілкувалися з духовним світом через шаманів з давніх давен. Давній японський анімізм та тотемізм почав перетворюватись в синто, приблизно з III ст. до н.е. по III ст. н.е.

Ціль

Синтоїзм це політеїстична релігія, яка сформувалась під впливом анімістичних вірувань давніх японців. Центральним поняттям цієї релігії є камі - божественні духи, які являють

Йокай – це клас надприродних істот в японському фольклорі. До них відносять багато різних духів: від монстрів-людожерів оні, до лисиць-перевертнів кіцуне. Зазвичай йокай описуються великими та страшними, з дуже незвичною зовнішністю. Вони мають велику духовну силу. Вважається, що деякі йокай можуть змінювати зовнішність і вдавати людей.

Тобто йокай- це практично все, що японці відносять до містичного, але переважно цей термін вживають, коли мова йде не просто про містичні феномени, а про певних створінь.

собою сили природи, притаманні тваринам, людям тощо.

Тому, першим завданням є життя в гармонії з природою. Слово «синто» буквально можна перевести як Шлях Богів. Японці вірять, що камі «народили світ», і люди є нащадками богів, а отже також можуть стати богами.

Верховне божество в синто – жінка, богиня сонця Аmaterасу, яка до речі є прародителькою японських Імператорів. Цікавим в синтоїському пантеоні є Тендзін-сама – бог науки та освіти. Під час людського життя він був державним діячем та науковцем. Він сприяв розвитку японської самобутньої культури, але через несправедливі звинувачення був висланий зі столиці та помер. Згодом мешканців столиці Кіото вразила чума, повені та тайфуни. Тодішній імператор, вважаючи це помстою померлого звів святилище на його честь, а його самого проголосив покровителем наук і знань.

Синтоїзм немає чіткого богослов'я та виразних етичних вчень, які були б, подібно до християнства чи ісламу, побудовані на ньому. В синтоїзмі відсутнє поняття «гріх», натомість є «скверна», тобто бруд, що чіпляється до людей через погані вчинки. Для очищення від скверни існують свої обряди та відмолювання гріхів.

Канон

Вранньому синто існувала думка, що вся інформація чи молитви синто повинні існувати в усній формі, щоб вони не втратили свою сакральну сутність в разі їх запису. В синто не існує священних канонічних текстів та молитов, бо варіанти поклоніння сильно розрізняються залежно від об'єкта поклоніння. «Кодзіки», які виникли приблизно в X столітті намагались впорядкувати міфологію та культ синтоїзму.

Сакральне та профане

Ми звикли сприймати Японію як країну з культом вічно квітучих сакур, і не дарма, тому що важливим елементом синто є поклоніння природі та її божествам. Майже національним святом є обряд «ханамі» - традиція милування квітами, зокрема сакурою та сливою. Японці влаштовують вечірки під квітучими деревами, під час яких вони співають, танцюють, п'ють саке та споглядають красу.

Синто та буддизм

В релігії Японії є синкретичні вчення які поєднують синто та буддизм. У японському варіанті буддизму є кілька напрямлень: буддизм-дзедо, буддизм-дзен та езотеричний буддизм. Як одна з найдавніших світових

релігій буддизм зародився в Індії близько 6 ст. до н.е. та потрапив до Японії в рамках китайської колонізації з Кореї.

До речі, при вході в буддиський храм, першим, що бачить відвідувач - це статуї войовничих богів з лютою зовнішністю, які нібито мають перешкодити злим духам проникнути в храм святих.

Буддизм справив великий вплив на японську культуру, маючи в собі елементи корейської та китайської традиції. Синто та буддизм практично ніколи не були в опозиції, а навпаки гармонійно існували, доповнюючи одна одну. Виключенням є період Мейндзи, коли японські імператори намагались очистити синтоїзм від впливів буддизму.

Інші релігії

Звичайно в Японії є й інші релігії, наприклад християнство. Воно багато разів було заборонене, а священнослужителів та вірян вбивали. Під час Другої Світової християн вважали американськими шпигунами, тому їх переслідування продовжилося, і тільки в 1945 вони повернули собі права. Християнство представлене багатьма церквами та деномінаціями. Наприклад, існує автономна Японська православна церква.

Drift:

з Японії до всесвітнього автоспорту

Дрифт - мистецтво керування автомобілем змушуючи колеса втрачати зчеплення з дорогою за для більш ефективного подолання поворотів на високій швидкості.

Почнемо з того що поняття «дрифт» виникло саме в Японії, у 60-ті, коли автомобільна промисловість в цій країні почала активно розвиватись, і загалом культ

автоперегонів, особливо нелегальних та серед молоді, зростав в геометричній прогресії. Одну з основних причин розвитку цього напрямлення я вважаю, як би дивно це не звучало, «географічний рельєф» країни - дуже велика кількість гір, яка змусила будувати людей «хвилясті» дороги, або їх можна назвати «серпантин».

Перегони по таких дорогах було простіше втілити в життя через невеликий рівень трафіку, особливо вночі. Але тоді постала інша проблема - хвилястий шлях, де не поїдеш на високій швидкості, саме з таких «побутових» причин виник дрифт у вуличних перегонах.

Що було на офіційних змаганнях?

В 60-их рівень виробництва шин не був таким високим, і через це виникали проблеми зі зчепленням на дорогах. В поворотах зниження швидкості було обов'язковим, якщо

ти хотів залишитись на дорозі і втримати контроль над машиною. Саме так першим, хто почав вигадувати щось схоже на дрифт, був Такахасі Куніміцу, хоча його послідовником, а згодом

«Королем дрифту», став не він, а Тсучія Кейчі, але про це поговоримо згодом.

Куніміцу - японський гонщик, учасник чемпіонатів світу з авто та мотоперегонів. Перший в історії японець, який виграв етап чемпіонату світу з шосейно-кільцевих мотоперегонів, чотириразовий чемпіон Японії з автоперегонів у класі спортивних автомобілів.

Він був першим, хто зрозумів, що глядачам не так цікаво спостерігати за «звичайними» перегонами, тому він почав експериментувати і намагались увійти в занос на поворотах, не знижуючи при цьому швидкості, з практикою це виходило. Головне це було не втрачати контроль над машиною. І саме таке видовище подобалось глядачам, дивитись як водій виходить з заносу, та бачити дим на дорозі від палених шин.

Тсучія Кейчі. Як дрифт увійшов у всесвітній автоспорт

Тсучія Кейчі - японський автогонщик, отримав прізвисько «Король дрифту» за відмінне керування автомобілем у Дрифт. Його автомобіль Toyota AE86 Sprinter Trueno, прозваний Хачі Року (вісім шість) - став одним з найпопулярніших автомобілів у цьому виді спорту. Кейчі є переможцем багатьох чемпіонатів, не тільки пов'язаних з дрифтом. У 47 років він оголосив про завершення професійної кар'єри. У 2006 році знявся в епізоді до фільму «Потрійний форсаж: Токійський дрифт» у ролі рибалки, який коментує дрифт головного героя.

Чому саме Кейчі став королем дрифту, хоча «першовідкривачем» був Куніміцу, я можу тільки робити припущення, скоріш за все через популярність в автоспорті по всьому світу. Він і справді був легендою свого часу, і не тільки. Зі звичайного стрітрейсера менше ніж за 10 років стати популярним професійним гонщиком на всю Японію, це і справді вражає.

Разом із цим починає розвиватись тюнінг культура в Японії, та один з популярних салонів тюнінгу пропонують Тсучії зняти «бунтарське» відео про вуличний дрифт для молоді. Відео вийшло трисерійним і називалось «Plus P». Воно охопило всю Японію, і не тільки молодь. Саме через це розпочинаються перші в Японії змагання виключно по дрифту, його спонсорує CarBoy Magazine. (Але через такий ажіотаж, і як потім виявилось, ці перегони були нелегальними, на деякий час у Тсучії забирають водійську ліцензію). З кожним роком Кейчі Тсучія бере участь у Всесвітніх змаганнях, в команді Такахасі Куніміцу, той набирив команду з професійних гонщиків, і вважав, що саме «Король дрифту» йому ідеально підходить. Так Кейчі в 1995 році бере участь у 24 годинах Ле-Ман(і не в останнє), або його участь в Наскар на треках Судзука та Твін Рінг.

А вже в 1996 році «дрифт» як окремий стиль водіння виходить за межі Японії і їм починають цікавитись інші водії, та запроваджувати змагання по цьому стилю.

ГОРОСКОП:

Пам'ятайте – це загальний розклад на місяць, розроблений власноруч Чуріною Дар'єю за допомогою карт Таро. Список проблематик, зазначених нище, не пророкує майбутнє.

Овен

Березень - місяць здійснення бажань. Але при цьому я б сказала що ви самі будете ставати у себе на шляху. Це можуть бути підсвідомі страхи. Моя порада на цей місяць - знайти свого власного «Джина», який допоможе втілити ваші мрії. Однак спочатку потрібно знайти саму лампу. Для досягнення бажаного прикладіть зусиль.

Телець

У Тельців настає місяць потужної працьовитості. Маємо два можливих сценарії розвитку подій. Перший - ви відчуєте надзвичайну живість та легкість, проходячи чергові випробування. Другий - зіткнетеся з великими проблемами, важко керуватимете власною енергією, будете проявляти агресію та мати труднощі в контролі над емоціями. Моя порада - змініть свій підхід, «пливіть з течією», обираючи свідомо напрямок, в якому хочете рухатися. Дозвольте своїй енергії знайти спокій. Навіть якщо ви належите до першого варіанту, не забувайте зберігати холоднокровність у вирішенні справ.

Близнюки

Ви відчуваєте себе втраченими, наче мандруєте безмежним лісом. Події вашого життя протікають повз, не знаходячи відгуку у вашій душі, адже ви не берете у них участі. Цей період є випробуванням для вас, оскільки ви знаходитеся не на своєму шляху. Моя порада — шукайте однодумців. Саме люди, які вас оточують, можуть стати підтримкою. Немає необхідності справлятися з усім самотужки.

Рак

Особи, народжені під знаком Рака, переживають період наповнення, як у моральному, так і у фінансовому аспектах. Проте, вони стикаються з деякими труднощами або конфліктами з близькими чи колегами через конкретні питання. Раки уникають цих конфліктів, сподіваючись, що ситуація вирішиться сама собою. Або вважаючи, що вирішення не входить у їхні обов'язки і не вимагає особистих поступок. Однак для вирішення цих проблем важливо аналізувати всі аспекти ситуації, знаходити спільну мову з оточуючими та знаходити компроміс.

Лев

Леви зараз знаходяться у вирі соціального життя, їхня увага прикута до гомону друзів та колег. Проте, в глибині душі ви відчуваєте тривогу, яка залишається невирішеною, немов тінь, що вас переслідує. Моя порада для вас — відкрийтеся світу, адже у вас уже є всі інструменти для змін. Послухайте свою інтуїцію, дайте часу час, і будьте терплячими на шляху до вирішення внутрішніх конфліктів.

Діва

Цей місяць для Дів відзначається особливою увагою до творчості або життєво важливих завдань. Ви, наче глядач, спостерігаєте за розвитком подій, але внутрішні переживання через їх значущість змушують вас відчувати себе на роздоріжжі. Я хочу вас запевнити: не треба хвилюватися. Відпустіть ці

думки. Це вибір, який, можливо, не повністю залежить від вас, тому залишайтеся в ролі спостерігача і дозвольте подіям розгортатися природним чином.

Терези

Ви активно допомагаєте іншим, можливо, навіть здійснюючи фінансову підтримку, що нагадує благодійність. Однак ви ходите по лезу, де кожен крок може мати серйозні наслідки. Ви розмірковуєте, чи принесе ця допомога вам користь у майбутньому, чи зможете ви «пожинати плоди» своїх дій. Я раджу зрозуміти наступне: якщо ви вирішите продовжувати допомагати, будьте готові прийняти всі наслідки як урок; якщо ж сумніви та інтуїція підказують, що вам слід зупинитися, прислухайтеся.

Скорпіон

Цього місяця вам безсумнівно потрібні перерви. Здається, що люди навколо вас вже не поділяють вашого погляду на речі, чи то в особистому колі, чи то серед колег по роботі. Все довкола здається застарілим, і ви відчуваєте нагальну потребу у змінах. Однак у вашому випадку, до будь-яких змін слід підходити з обережністю, виважено та раціонально. Перш ніж робити наступний крок, ретельно все зважте.

Стрілець

У Стрільців цього місяця може відбутися повторення кармічного уроку, пов'язаного з минулим негативним досвідом, можливо, у фінансовій сфері. Цей досвід зараз викликає у вас занепокоєння. Важливо проаналізувати та осмислити минулі події, адже саме ретельне міркування допоможе вам уникнути повторення помилок.

Козоріг

У цьому місяці Козероги можуть відчувати підвищену потребу демонструвати свою силу та статус, ніби готові до боротьби без вагань. Вони можуть навіть створювати відповідні ситуації, щоб підкреслити свою поведінку. Однак не варто забувати про баланс і необхідність відпочинку. Моя порада для Вас — не забувайте про енергетичний баланс та відпочинок, знайдіть час для релаксації, насолодіться часом у колі друзів та родини.

Водолій

Ваша увага розкидана на безліч об'єктів, і ви намагаєтесь уловити кожну деталь, кожен звук. Ви не просто спостерігач — ви оцінювач, що втягується в глибину кожного спостереження. Це не лише хобі чи звичка, але й джерело емоцій, які можуть вас переповнювати. Ви схильні додавати до побаченого власні інтерпретації, що може призводити до занепокоєння. Моя порада — спробуйте відсторонитися від зовнішнього світу та зосередитися на внутрішньому аналізі, знайти спокій у власних думках та почуттях.

Риби

Для Риб цей місяць є часом рефлексії та завершення одного з життєвих етапів. Це ідеальний момент для глибокого самоаналізу, відвертості перед собою та осмислення особистих цілей. Якщо ви відчуваєте, що певні аспекти минулого не повинні переходити у новий період вашого життя, то це час для рішучих дій — закінчити справи чи відносини, які більше не служать вашому розвитку. Важливо визначити, що саме ви хочете досягти в майбутньому, і відпустити те, що вам більше не потрібно.

Головна редакторка
Дар'я Чуріна

Редакторка
Вероніка Марченко

Пару слів читачам.

Незвичний до цього часу формат третього випуску газети присвячений одній унікальній країні - Японії. Надихнувшись естетикою японських книг, фільмів та мистецтва, вона стала для нашої команди мотивацією пізнавати світ та культури ще більше. Години вибору теми для цього випуску замінили хвилини ентузіазму в дослідженні Японії та її народу. І скільки разів після ми повторювали фразу "Я хочу побувати в Японії, обов'язково". Тому: мандруйте та досліджуйте - світ великий, а часу мало! Konnichiwa, Японія!